

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Ivana Ptáčková

Studijní obor: Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání, Český jazyk a literatura se zaměřením na vzdělávání

Název práce (česky/anglicky): Fenomén rodiny Reynkových / The phenomenon of the Reynek's family

Vedoucí práce: Doc PaedDr. Alena Zachová, CSc.

Oponent práce: PhDr. Nella Mlsová, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s cílem, anotací, obsahem a závěrem	C
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	C
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	E
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	E
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	E
Výsledný průměr	D

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Ve stručnosti postihněte specifika vymezeného fenoménu.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Název práce slibuje, že se v ní autorka bude věnovat fenoménu rodiny Reynkových. Místo toho však nabízí sled kapitol, ve kterých zcela tradičně rekapituluje životní peripetie jednotlivých členů rodiny, a to ještě ne úplně, domnívám se, že by si samostatnou pozornost v tomto kontextu zasloužila i Veronika Reynková (příp. Michael Reynek). Autorka přejímá informace ze sekundární literatury, aniž by je jakkoli komentovala, srovnávala nebo dále rozvíjela a obohacovala, kupř. návratem k archivním materiálům. Téměř mechanické přejímání zdrojů je ještě navíc umocněno problematickým nakládáním s nimi, tj. lze velmi těžko poznat, kdy z nich autorka cituje nebo je parafrázuje (citace není graficky náležitě vyznačena). Rovněž upozorňuji na nedostatky v bibliografických odkazech, kupř. se uvádí *Chalupa 2011*, přičemž v soupisu literatury se zmiňují dvě publikace Pavla Chalupy,

obě vydané v roce 2011; nebo *Tučková 2013, s. 29-29 (s. 26), Halasová 1992, s. 26-26 (s. 38)*; někde naopak bibliografický údaj chybí – srov. např. s. 27 odkaz k dopisu Bohuslava Reynka rodičům nebo na s. 24 odkaz ke studii Jana M. Tomeše či citaci Jacquese Faura (s. 37).

Místy se lze setkat se zavádějícími informacemi, kupř. o knížce *Kdo chodí tmami* – rozhovoru, který vedl s bratry Renkovými Aleš Palán, se uvádí: „Proto se v roce 2004 sešli (= Daniel a Jiří Reynkovi, NM), aby vytvořili vzpomínkovou knihu *Kdo chodí tmami, jejíž velká část je věnována otci bratrů, Bohuslavu Reynkovi*“ (s. 34).

Nebo s informacemi zcela vágními – např.: „Několik měsíců po smrti manželky se po pětatřiceti letech znovu v Československu konala první samostatná výstava *Reynkových prací, nicméně autor se této ústecké ani žádné další své výstavy až do konce života už nikdy nezúčastnil*“ (s. 22). Setkáváme se i se zaměňováním pojmů – např. na s. 23 se používá tazatel m. dotazovaný, otázka m. odpověď, vyskytují se i formulační neobratnosti – např.: „Jako lék na prožité těžké časy zvolily ženy formu *turistickou*“ (s. 26). Autorka se nevyvarovala ani pravopisných nedostatků – kupř. „O několik let později, v roce 1964 přichází další životní rána pro Reynkovi [...]“ (s. 33).

Datum a podpis oponenta práce:

21. 5. 2016